

staaer for mig uforandret nu, som jeg har be-
 draget den fra Først af, som et meget uheldigt
 Forslag, der ved sin endelige Antagelse vilde
 medføre Udgifter, som gaar ud over vore
 Kræfter. Jeg skal imidlertid i dette Dieblif
 lade disse Betragtninger fare og kun holde
 mig til de enkelte Punkter, der her foreligge,
 og jeg skal sige hvorfor. Trods de mange
 Indvendinger, der med Rette og med Grund
 kunne gjøres imod Sagen, og endstjøndt det
 under dens Behandling vistnok vil stille sig
 mere og mere klart, at Bestagelsen af denne
 Plan vil føre stadigt tiltagende Udgifter med
 sig, og at, naar vi først i denne Henseende
 have sagt A, ville vi komme til at stave os
 videre frem i ABC'en, indtil vi komme til at
 naae en Hvide i vore Finantsudgifter, som vi
 selv ville blive forkræftede over, — trods Alt
 dette skal jeg dog, som Sagen nu ligger for
 i dette Dieblif, kun betragte den fra det, om
 jeg maa bruge dette Ord, organisatoriske Syns-
 punkt. Her er kun Spørgsmaal om, hvad der
 er hensigtsmæssigt for at tilveiebringe en Hær
 efter det foreliggende System saa godt ordnet
 som muligt. Det staaer da for mig i dette
 Dieblif, naar vi spørge derom, som noget
 ganske Underordnet, enten denne Sag vil koste
 lidt Mere eller lidt Mindre. Det har overrasket
 mig noget at høre den høitærede Krigsminister
 udtale saa bestemt, at de Endringsforslag, der
 foreligge, staae for ham som et uadskilleligt Hele.
 Det forekommer mig dog, at der kunde tilveie-
 bringes en meget betydelig Forbedring, naar
 man vedtog de Forslag, der gik ud paa at for-
 bedre hele Reservestystemet og lod for Linien
 den i Lovens oprindelige Bestemmelse om 7
 Maaneders Øvelse uforandret. Jeg troer, at
 der derved vilde vindes meget Betydeligt til
 Tilveiebringelse af et Materiale, som stod ikke
 lidet over det, der oprindeligt er foreslaaet saa-
 vel i Forsvarscommissionens Plan som i den
 Plan, der er kommen fra den høie Regjering.
 For mig staaer Sagen saaledes, at jeg vil af-
 give min Stemme i den her antydede Retning.
 Dette kunde muligen forekomme Mange at
 staae i en besynderlig Modsetning til min Stil-
 ling i det Hele, og det er derfor, at jeg sær-
 ligt har villet udtale mig her. Det staaer for
 mig som en Sag af overordentlig stor Betyd-

ning, om vi tage en Maaned fra Liniens Øvelse
 eller ikke. Den sidste Maanedes Øvelse har en
 fortrinnsviis stor Betydning for det indkaldte
 Mandstab. Men det har paa den anden Side
 ikke overrasket mig, at man omsider er kommen
 til at give efter for den Mening, der har gjort
 sig saa stærkt gjældende her i en lignende Sag
 under en tidligere Behandling i selvsamme
 Retning. Jeg har ventet, at man vilde komme
 til at foreslaae 6 Maanedes istedetfor 7, for i
 det Hele at gjøre det saa muligt, som man
 kunde, at faae Sagen til at vinde det høie
 Things Bifald. Hvad den i Forslagene under
 a. og b. foreslaaede Forandring angaaer, da
 have jo den høitærede Krigsminister og flere af
 de ærede Medlemmer udsærligt udtalt sig derom.
 Jeg anseer det der Opsillede for en reel og
 meget betydelig Forbedring. Det forekommer
 mig, at den Indvending, der kom fra et æret
 Medlem for Veile (Berg), var noget eensidig.
 Det er ikke saaledes uden Betydning, at de
 paagjældende Officerer, der egentlig ere bestemte
 for Reserven, paa den Maade, som her er
 foreslaaet, staae i en stadig Øvelse, og det er
 just et af de Punkter, der have en overordent-
 lig Vægt med Hensyn til den Forbedring, der
 her tilveiebringes, ikke blot naar vi ville be-
 trakte dem som vordende Befalingsmænd for
 Reserven, naar den indkaldes i det Hele, men
 selv i det Tilfælde, hvor Reserven i en mindre
 Grad indkaldes; ogsaa da vil det være af me-
 get stor Betydning, at Linietropperne ere for-
 syndede med et rigeligt Antal Befalingsmænd.
 Særligt har det glædet mig særdeles ved Be-
 handlingen af de anførte Punkter paaah at
 høre vor høitagtede Krigsminister udtale sig,
 som han har gjort, om Planen af 1842, og
 jeg troer, at denne Udtalelse ved Sagens videre
 Behandling ikke bør lades aldeles ude af Be-
 dragtning, men at den muligviis kan have sin
 meget store Værdi paa et senere Stadium af
 Sagens Behandling. Det falder af sig selv,
 at jeg efter det her Udtalte ikke vil kunne
 stemme for de Forslag, der ere fremskillede af
 et Mindretal i Udvalget. — Forandringen i
 Cavalleriet er i mine Tanker ikke af saa stor
 Betydning, som den maaskee synes. Jeg hæl-
 der ganske til den Mening, som er udtalt af
 den høitagtede Krigsminister, at man meget